Год. IV. гр. Плѣвенъ, 12 августъ 1928 год. Брой 200

ПЛѢВЕНСКИ НОВИНИ

СЕДМИЧЕНЪ НЕЗАВИСИМЪ ВЕСТНИКЪ

РЕДАКЦИЯ печатница „ИЗГРѢВЪ“. Редакторъ: Ив. Бакаловъ.

СВОБОДНА ТРИБУНА

Г. Одрински.

Обединението на либералитѣ

У насъ числото на партиитѣ стои въ обратна пропорция съ ръста на страната. Сѫщото явление се наблюдава и у нашитѣ съседи. Странно ще бѫде единъ день заключението на историка, когато преглежда днешната епоха: тая многобройность на политическитѣ групировки ще го наведе, навѣрно, на мисъльта, че интереситѣ на отдѣлнитѣ личности сѫ доминирали нашироко предъ държавнитѣ интереси. Той ще види едно пагубно стремление въ всѣки политикъ, който по една случайность се е мѣрналъ на политическия хоризонтъ, да бѫде шефъ на партия. Ще види, че не е имало никакви различия между редъ партии и ще се очуди на безсмисленостьта на епохата.

Отъ друга страна историка ще опише фаталното обезвѣряване у народа въ водачи и партии, ще констатира апатията, която го прави равнодушенъ къмъ сѫдбинитѣ на собственото му отечество. Ето защо въ днешнитѣ времена, който гледа обективно на работитѣ у насъ, неможе да не се радва, когато види едно явление на отстраняване политическото раздробление средъ партиитѣ.

Обединението на либералитѣ, което стана тая година презъ месецъ юний, тъй естествено, оправдано и желанно, за съзнателния гражданинъ, каквато и принадлежность партийна да има, е една живителна струя въ нашия унилъ животъ. Сроднитѣ партии предъ видъ на голѣмитѣ задачи на родината нѣматъ право на отдѣлно сѫществуване, щомъ всички претендиратъ да служатъ на единъ върховенъ интересъ — благополучието на своето отечество. Както голѣмия камъкъ може се отмѣсти съ задружнитѣ усилия на много ръце, така и затъналата отечествена кола може да се извади на брѣга съ събраната енергия на отдѣлнитѣ политически дейци по възможность въ по-малко групи. Единичнитѣ усилия най често отиватъ напусто, а понѣкога помагатъ за затъването още повече на колата.

Неоправдана е неприязънта на отдѣлни лица, вестници и партии, която бѣше обнаружена напослѣдъкъ при прокламирането обединението на либералитѣ. Последнитѣ иматъ поне една връзка по между си, че сѫ издънки на старата либерална партия, образувана на времето отъ най горещи родолюбци, която съзида днешната държава и отстоя независимостьта ѝ спроти чужди похищения. Да не говоримъ за времето преди освобождението, когато родоначалницитѣ на либерализма въ България поставиха дълбоко въ недрата на народа коренитѣ на голѣмата народностна групировка, която по-късно даде конституцията на страната и я устрои въ всѣко отношение. И ако споменаваме за органическата връзка между довчерашнитѣ либерални фракции, то е за да посочимъ колко безсмисленно бѣше разпокѫсанностьта на сѫщитѣ презъ последнитѣ 30 години.

Мнозина посочватъ на известни явления въ срѣдата на една партия, като течения по отдѣлни въпроси или напреварвания на личности, нѣщо твърде естествено между независимитѣ умове въ една политическа групировка, като на явления, правящи невъзможно едно трайно обединение, каквото е това, напримѣръ, на либералитѣ. Впрочемъ, тукъ тия явления сѫ значително въ по-малъкъ мащабъ, отколкото въ други групировки. Нѣкои предричатъ съ видимо самодоволство погрома на обединението, но тѣ се мамятъ горчиво. Времето е дало вече всѣкиму заслуженото, всѣки си е намѣрилъ мѣстото въ партията, безумието на разцеплението се е изпарило и връщане назадъ нѣма.

Зложелатели на страната сѫония, които раздухватъ страстнитѣ и повдигатъ стари интриги между личиститѣ. Безумци сѫ тия, които вѣрватъ, че могатъ да върнатъ или поне да спратъ стрелката на живота. Миналото е дало своитѣ поуки и заблужденията сѫ разпръснати. Който се опита да вдига байрака на новото раздробление, нѣма да намѣри последователи и най многото ще постигне да изкопае трапъ подъ себе си.

Опасностьта и върховнитѣ моменти за отечеството сѫ отворили всѣкиму очитѣ и презъ последнитѣ 10 години на бърканици, опити и разрушения, останало е поне съзнанието, че по стария пѫть на страшни самоизтрѣбителни борби не може да се отива повече.

Обединението на либералитѣ, струва ни се, тоя пѫть е нѣщо трайно и въпрѣки всичко, то ще закрепне и въ близко време даде плодъ. Нека не се правятъ илюзии въ ничия срѣда, че то може да бѫде съборено, както преди нѣколко години. Всички сѫ поумнѣли и намѣрили мѣстата си. Това дължимъ да кажемъ на чужди и наши, които биха се опитали да попрѣчатъ на победния ходъ на обединителната идея.

Продава се бюро

американско — Виенска работа — джбовъ материалъ. Справка при Димитъръ Ив. Влаховъ.

Продава се пияно

за мераклии, оказионъ, изработка отъ преди войната, съвършенно запазено, Берлински фабрикатъ „Вилхелмъ Менцелъ“. Справка при Димитъръ Ив. Влаховъ.

Излишни жертви

Едно съобщение на електрическата централа

На 4 т. м. електричеството взе още една жертва за която трѣбва още повече да се съжалява, като се знаятъ обстоятелствата при които тя е станала. Колко малко внимание, колко малко старание е необходимо да се избѣгнатъ подобни нещастия, съ такива плачевни последствия. Очудване извиква обстоятелството, че следъ толкова упѫтвания, а най-вече следъ случилиятъ се миналата година пакъ смъртенъ случай отъ електричество, гражданството нехае и гледа съ една лекота и несериозность къмъ всичко това и позволява на електричеството да си взима още жертви по собствена, или не, вина.

Обстоятелствата при които е станало последното нещастие сѫ следнитѣ: Отъ стенната лампа, съгласно плана, намираща се въ верандата, била изведена токова верига, която за по-голѣмо удобство е била предназначена да обслужва двора, понеже въ двора не е била инсталирана лампа. Веригата е била изведена по следния начинъ: въ стенната фасонка на мѣстото на крушката, която е била отстранена, е билъ завитъ единъ щекъ контактъ. На този щекъ контактъ е билъ поставенъ единъ щенселъ, отъ който почвала шнурова верига. Шнурътъ се състоялъ отъ нѣколко парчета, стари и нови, надани помежду имъ съ изолирбандъ и е билъ закрепенъ съ единъ канапъ само въ една желѣзна консолка отъ верандата, отъ която се спущалъ право надолу до послания съ камъни дворъ. На 1 метъръ отъ калдармата излишниятъ шнуръ е билъ завитъ и свършвалъ съ една обикновена дъждовна фасонка съ крушка. Единиятъ отъ проводницитѣ на фасонката бѣ се отвинтилъ отъ нея и излѣзълъ отвънъ. Какво е правила потърпевшата въ двора съ електрическата лампа преди нещастието не се знае, но тя е била въ ръката ѝ. Предполага се, че искайки да постави на мѣсто изкочилиятъ проводникъ отъ фасонката, крушката на която по това време е била малко отвита за да не свети, допрела е, неволно палеца и показалеца отъ лѣвата си ръка съ петата на крушката, която е била подъ напрежение. Вследствие това допиране тока съ напрежение 220 V, е миналъ презъ ръката, цѣлото тѣло и презъ краката отишелъ въ земята. Потърпевшата е била боса и по всѣка вѣроятность е имала влажни ръце, а още повече е била на влажно мѣсто, електрическиятъ ударъ трѣбва да е билъ толкова силенъ, че веднага я сразилъ и тя паднала върху камънитѣ. Предполага се, че електрическиятъ ударъ не е билъ смъртоносенъ, понеже следъ падането си, потърпевшата, споредъ думитѣ на очевидци, си е отворила очитѣ когато ѝ правили изкуствено дишане, но вследствие силния ударъ полученъ при падането и на настаналото кръвоизлияние, настѫпила е смъртьта“.

Отъ горниятъ случай, ясно се вижда, че електричеството е най-опасно въ влажнитѣ мѣста като: кухни, перални, изби, дворове, работилници, бани, клозети и др. Самоубийство би било умишлено или неволно, ако нѣкой въ подобни влажни мѣста, босъ, съ влажни ръце, или две нѣща наведнажъ бутне ключъ, крушка, фасонка, контактъ или друга часть отъ инсталацията подъ напрежение. Въ такъвъ случай човѣкъ трѣбва да бѫде обутъ поне съ здрави галоши и да има сухи ръце.

Особено сега, за гроздобера, сѫ опасни подвижнитѣ преносни електрически лампи, съ които си служатъ за освѣтление по избитѣ. Съ тѣхъ трѣбва много внимателно да се работи, да се провѣрява често проводника и да не се държи съ мокри ръце и босъ.

Сѫщо сѫ опасни и тѣзи временни инсталации, които нѣкои граждани си правятъ лѣтно време по двороветѣ и градинитѣ си. Централата отхвърля всѣка отговорность въ случай на нещастия отъ подобни непозволени инсталации.

Давайки тѣзи упѫтвания и нареждания, управлението на централата вѣрва, че гражданитѣ, за тѣхенъ интересъ, ще ги изпълняватъ най-точно.

1—1 *Отъ централата.*

Поради изселване

отъ Плѣвенъ, продавамъ: масивна кѫща съ 4 стаи, дюкянъ, маза и дворъ въ VI кв. при съседи: Дончо Лишевъ, Тодоръ И. Казъковъ, строена презъ 1923 год.; виенски столове и една пращина кафе. Справка кафене „Националъ“ до Братя Игнатиеви — срещу „Балканска звезда“.

ХРОНИКА.

Въ днешния брой на вестника публикуваме интересния разказъ **„Въ полунощь“** отъ *Анри Редъ*.

Въ миналия брой на вестника публикувахме едно съобщение за г-жа Маргаритова и учителя Цоневъ.

За да не бѫдемъ упреквани, че ние сме написали тенденциозно това съобщение, дължимъ де съобщимъ, че въпросното съобщение е написано отъ г-жа Маргаритова и подписано лично отъ нея.

Намъ никога не ни е интересувалъ частния животъ на хората, нито ще ни интересува. Въ Плѣвенъ има специаленъ за цельта вестникъ, който се крепи само отъ гавра съ честьта на хората. Ние нѣмаме тая задача и онѣзи, които ни упрекватъ за въпросното съобщение, изглежда, че не сѫ чели вестника ни или искатъ да шантажиратъ.

Нашиятъ съгражданинъ г. Пъшо Лазаровъ отъ 10 т. м. е преминалъ въ редоветѣ на Демократическата партия.

Г-нъ П. Лазаровъ е дългогодишенъ чиновникъ и добъръ Плѣвенски гражданинъ, който се ползува съ голѣмо уважение между цѣлото гражданство.

Учителитѣ отъ земледѣлския курсъ при Винарското училище изказватъ своята найголѣма благодарность на лектора В. Стрибърни, за голѣмата му отзивчивость и при първа покана е прочелъ два свои реферата на тема: *Културата — минало, настояще и бѫдащи изгледи и Органическа еволюция.*

Нашиятъ съгражданинъ Н. Пешевъ — стопанинъ на модерния обущарски магазинъ „Букурещъ“, е взелъ представителство на *„Момеринъ“* — известната голѣма и солидна фабрика за дамски тоалетни чанти, мѫжки пѫтнически куфари и чанти, сѫщо и портмонета.

Въпроси

къмъ единъ лѣкарь

Помолени сме да поискаме отъ Долно-Джбнишкия лѣкарь Д-ръ Г. Л. Връбчевъ отговори на следнитѣ въпроси:

1. Вѣрно ли е, че проходящитѣ болни преди обѣдъ записвалъ въ амбулаторната книга едва на другия день въ помалко?

2. Взималъ ли е за пунктиране на ексудативни плеврити по 300 лв. и кѫде е записвалъ такива суми?

3. Правилъ ли е въ амбулаторията инжекции съ противотетанични серуми срещу 100 лв. и записвалъ ли е отъ тѣхъ само по 10 лв. на приходъ?

4. Вземалъ ли е за две превръзки 360 лв. и колко отъ тая сума е записалъ на приходъ?

5. Вѣрно ли е, че на 18 юлий направилъ превръзка амбулаторно на Долно-Джбнишката жителка Марийка Нинова Цанова, 21 годишна, ободена отъ вила и когато на 26 сѫщи месецъ го викатъ въ дома ѝ, защото е зле, наредилъ да ѝ слагатъ тухли при 40 градуса температура и казалъ: „нѣма нищо опасно — ще мине“; вѣрно ли е, че у сѫщата на 27 сѫщия месецъ лѣкаря на частна практика тамъ Д-ръ Борисъ Поповъ е констатиралъ отравяне на кръвьта и препоржчалъ болнично лѣкуване и въпреки това, той Д-ръ Връбчевъ, сѫщия день следъ пладне ѝ направилъ инжекции, отъ който следъ 2 часа умира и има ли за това оплакване отъ мѫжа на покойната до окрѫжния лѣкарь?

Ако г-нъ лѣкаря Връбчевъ не благоволи да отговори на горнитѣ въпроси, ще бѫде принуденъ да отговаря предъ Върховния медицински съветъ и предъ прокурора.

Селянинъ.

4 декара американско лозе заедно съ гроздето се продава на износна цена, може и на изплащане. Лозето е близо до града—„Дюлюмсуза“. Справка при кафеджията срещу общината.

Продаватъ се около 16,000 литра вино бѣло и червено отъ реколтата 1925 год. и около 4—500 литра гроздова ракия. Споразумение улица 131 № 2.

Всѣки трѣбва да знае,

че най-финни горни ризи се изработватъ само въ специалната работилница за горни ризи на

Г. Цвѣтковъ

срещу „Кѫща Музей“. — Приематъ се поржчки и съ собствени платове.

Дава се подъ наемъ една стая съ югоисточно изложение въ хигиеничния кварталъ на града VIII кв. Споразумение печатница „Изгрѣвъ“ при К.

Въ полунощь

Въ началото на м. септемврий 1872 г. „Олимпия“ напустна Брестъ съ двадесеть души екипажъ, наета отъ една търговска кжща въ Хавръ, да пренесе въ Буеносъ Айресъ двестѣ шестдесеть души занаятчии. Жоби пжтуваше съ кораба, като матросъ-надзиратель на преднята мачта. Той се сбогува съ Стефаника предъ полусъборената каменна кжщица, построона върху изрѣзания отъ вѣтъра морски брѣгъ, въ която живѣеха отъ скорошното имъ оженване. И никой не получи известия за него... никой, никога.

Дълго време следъ това се научиха, че буря изхвърлила „Олимпия“ на Сахара. Тия които не бѣхв загинали въ време на корабокрушението, бѣха съсечени отъ мавритѣ.

Макаръ, че бѣще много бедна, Стефаника, като овдовя, накара да издълбаятъ върху стената на гробището, кждето бѣха имената на загиналитѣ въ морето, една плоча въ память на мжжа ѝ. И зимитѣ се зарадиха еднакво тежки за бедния народъ Зле пазена отъ вѣтроветѣ, чрезъ една отъ тѣзи тънки и низки стѣни, които като че трептяха подъ вѣчнитѣ заплашвания на урагана, нивата на Стефаника, оскждно ѝ доставяше малко картофи, малко ржжь и малко черно жито. Степьта пъкъ ѝ достовяше сухи пръчки за каменното огнище предъ което вечерь вдовицата сѣдеше неподвижна, седнала върху едно малко столче, съ очи втренчени въ огъня. Понѣкога, когато нѣкой корабъ се блъснѣше о скалитѣ, матроситѣ изоставяха разбититѣ му части. Тогава морето което бѣше взело мжжа ѝ доставяше малко дърва, нѣкой сандъкъ, нѣкое парче кожа или пъкъ нѣкое дебело платнище.

Бѣха минали петь години вече откакъ Жоби бѣ заминалъ за да се не върне, когато Гонидекъ, приказвайки на Стефаника за други работи, съ странични погледи и въздържана усмивка, ѝ даде да разбере, че той доброволно би заелъ неговото мѣсто. Гонидекъ ловѣше риба на открито море, както всички по тия мѣста, той не закъсняваше ни повече, ни по-малко отъ другитѣ да се яви въ кръчмата. И не бѣше лошъ. Следъ нѣколко седмично двоумѣне, вдовицата се съгласи, разсжждавайки издалеко, че не може действително да живѣе винаги сама. Тѣ се ожениха и Гонидекъ донесе вжжата, мрежитѣ и дрехитѣ си въ малката кжща.

Тѣхния животъ, въ продължение на шесть месеца бѣ такъвъ, какъвто и на другитѣ въ селото. Всѣки пжть, когато морето позволяваше, риболовеца издигаше платната, за да донесе вечерь нѣколко змиорки, или нѣколко скумрии, или пъкъ понѣкога нищо. Стефаника работеше, обръщаше земята, сѣеше семена, месеше сивото тесто, печеше хлѣба въ пръстената пещь задъ кжщата.

Тѣ спѣха въ закритото легло, когато, една нощь, три силни, отдѣлни, ясни и звучни удара на вратата ги изпрааиха изплашени единъ предъ другъ.

— Кой е тамъ? попита Гонидекъ.

Никакъвъ гласъ не отговори, освенъ този на вѣтъра въ степьта, глухъ и плачушъ и този на морето още по глухъ.

Огъньтъ изгасваше. Обаче, тѣ не сънуваха и двама едно и сжщо нѣщо. Макаръ че жена му се мжчеше да го задържи, той стана и запали свѣщьта. Часовника показваше точно полунощь. Гонидекъ се отправи къмъ вратата.

— Не отивай! молеше Стефаника, треперейки отъ страхъ и скръсти ржце за молитва, която не ѝ идеше на умъ.

Той сви рамене и тегли ключалката, наведе се, готовъ за оттегляне, да изследва тъмнината.

Чу се по ясно въ нощьта вѣчния плясъкъ на вълнитѣ. Пламъка на свещьта се удължи. Въ огнището пепельта се завъртя

Човѣкътъ затвори вратата и безъ да каже нѣщо си легна пакъ. До зори струваше имъ се да чуватъ на ново тия странни удари, които имъ бѣха развалили съня. Жената, вкоченена отъ страхъ, стискаше въ трепящитѣ си пръсти една свята броеница и се молеше.

Презъ деня Гонидекъ, успокоенъ обиколи кжщата безъ да намѣри нѣщо особенно. Шегувайки се, той целуна Стефаника и слезе по пѣсъчливия брѣгъ, съ въдица на рамо, но не каза ни дума никому за това което му се случи.

Ако имаше още съмнения, то тѣ бѣха отбелѣзани следующата нощь точно въ сжщия часъ, защото, когато махалото на стенния часовникъ чертаеше тѣхното безпокойствие, сжщата невидима ржка, която предната нощь похлопа на вратата имъ, удари и сега силно три пжти.

И това бѣше пакъ така на следующата нощь, на четвъртата, на всѣка последующа. Три удара само, но три ужасни, страшни, които ги караха да затаяватъ дъхътъ си подъ покривкитѣ, подъ които се бѣха скрили. Тѣ живѣеха сега въ очакване на това страшно свръхестествено явление, лишени отъ сънь, отъ апетитъ, стряскайки се при най-малкия шумъ, вѣрвайки, че ртзличаватъ въ тъмнината движещи се сѣнки и когато вратата отекнеше подъ немилостивия ударъ, треперяха, като че сж чули пакъ.

Стефаника реши да отиде и се помоли на гробището, но тъкмо когато се приготвяше да колѣничи предъ плочата съ името на първия ѝ мжжъ, тя видя, че тази именно плоча, разчупена на парчета, почиваше на земята. Тогава съмнението, което тя не смѣеше да опредѣли, се ясно очерта въ нейния духъ. Това бѣше душата на Жоби, която обезпокоена отъ женитбата и несъгласна съ нея ги измжчваше.

Когато жена му изповѣда своя страхъ, Гонидекъ взе видъ на безстрашливъ, за да скрие уплахата, която го бѣ завладѣла. Но вечерьта връщайки се отъ риболовъ, вмѣсто да си отиде въ кжщи, той остана до късно въ кръчмата на „Синята маймуна“. Той пиеше за да си дава куражъ. Колкото повече спирта стопляше кръвьта му, толкова по-вече самоувѣреностьта му се възвръщаше. Когато най-после излѣзе, нощьта бѣше настжпила. При слабата свѣтлина на четвъртъ само луна, той различаваше тѣсната пжтека по степьта и черната пропасть на океана, на лѣво отъ стръмния брѣгъ. Той пое пжтя; но неговото самоувѣрение намаляваше вече, съзнавайки, че прави въ зигъ-загъ, повече стжпки отколкото е необходимо.

И когато се намѣри всредъ степьта, той чу дв се върви подире му. Единъ човѣшки образъ го следеше. Той се спря, другия сжщо.

— Колко човѣкъ е глупавъ и страхливъ, кога е пиянъ, пошушна той и потърка съ ржце очитѣ си. Сѣнката бѣше все тамъ и неподвижна. Той тръгна наново, сѣнката сжщо. Тогава той търти да бѣга право предъ него, на слуки, съ затаено дишане, съ крака уморени, гоненъ отъ тази мълчалива сѣнка, и безъ да забележи, че е стигналъ до ронливия брѣгъ, той падна въ пропастьта съ туптящо сърце.

Намѣриха го върху скалитѣ съ разбитъ черепъ и за втори пжть Стефаника овдовя. Нейната врата стоеше мълчалива сега; и освободена отъ този кошмаръ, тя се чувствуваше възкръснала.

Имаше единъ месецъ вече откакъ Гонидекъ почиваше въ гробището, когато една сутринь въ низката кръчма на „Синята маймуна“ влезе единъ човѣкъ съ моряшка торба на рамо. Кръчмаря го погледна, приближи се и го бутна по рамото.

— Господи Исусе! извика той. Не сте ли Вие Жоби, мжжа на Стефаника?

— Той сжщия, каза моряка, седна и поржча голѣма чаша,

Следъ това бавно разказа, какъ мавритѣ, като го пощадили следъ корабокрушението на „Олимпия“, го задържали пленникъ цѣли петь години. Единъ неочакванъ случай му далъ възможность да достигне чрезъ плаване до единъ португалски корабъ, хвърлилъ котва близо до брѣга. И съ него пристигналъ въ Лисабонъ.

— Жена ми все тука ли живѣе? попита тай.

— Въ нещастието си, ти си пакъ щастливъ му каза кръчмаря, защото малко по-рано ти би зле попаднал. Тя се бѣше ожениза за Гонедикъ, смѣтайки се за вдовица. Но ето че Гонедикъ умрѣ, тъкмо преди единъ месецъ, тъй че можешъ да разчиташъ на нея. Така стана по добре, защото все таки тия истории сж неприятни.

Жобе преметна торбата на рамо.

— Като е така, азъ отивамъ при нея, каза той и съ пръстъ бутна шапката си.

— Сбогомъ.

Скривайки една усмивка, той пое пжтеката, която водеше за въ кжщата му.

Преводъ отъ Р. К.

Обявление № 1145.

Известявамъ, че отъ 16 августъ до 15 септември т. г. до 5 часа следъ пладне ще продавамъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ следующия недвижимъ имотъ, находящи се въ землището на гр. Плѣвенъ, а именно: $^{3}/_{10}$ часть отъ две кжщи въ единъ дворъ, въ гр. Плѣвенъ I кв., състоящи се: първата отъ по 4 стаи — горе и долу, покрита съ обикновени керемиди, а втората съ 4 стаи и коридоръ върху маза, покрита съ обикновени керемиди, при съседи: Лазаръ Кировъ. Вълчо Попъ Димитровъ, Д Хр. Бакаловъ, Цанко Марковъ, Христо Пиронковъ и улица, оценени за 15000 лева.

Горния имотъ принадлежи на Атанаска Н. Т шева отъ Плѣвенъ, заложенъ, продава се по взискането на Плѣвенската Популярна Банка за 37000 лв., лихвитѣ и разноскитѣ по испълнителния листъ № 49.0 издаденъ отъ Плѣвенския окржженъ сждъ.

Наддаването ще почне отъ горната цена.

Разглеждането книжата и наддаването може да става всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 9 августъ 1928 год.

Дѣло № 605 отъ 1925 год.

II Сждия-изпълнитель: Ст. Кралевски.

№ 159. Кооперативна печатница и „Изгрѣвъ“ — Плѣвенъ.

ВАЖНО! ВАЖНО!

при

5-КО

пристигнаха **КРЕВАТИ** най-солидни отъ Русенската реномираната фабрика **ГАБРОВСКИ.** Спални чистъ месингъ и бѣли таблени, на цени конкурентни.

Разпродажба на всички лѣтни стоки на ниски цени.

Тичайте при 5-ка, че дава на смѣтка. Всички се трупатъ отъ 5-ка да си купятъ.

Съ почитание:

5-ко 5-ко 5-ко

Помпи и водни инсталации!

Електромоторни, моторни и всички видове ржчни за разни дълбочини — монтажъ безплатенъ.

Тржби, инсталационни материали и извършване водопроводни инсталации.

Мивки, клозети, вани, сифони и др.; монтажъ на сжщитѣ.

Искате ли да си направитѣ кладенци, щерна или инсталирате водопроводъ, мивки, бани и др, искайте съветъ — ще Ви се даде безплатно.

Водопроводно бюро

ДИМИТЪРЪ ИВ. ВЛАХОВЪ

ПЛѢВЕНЪ — задъ окржжната палата.

ЗЛАТНИ ПРЪСТЕНИ

всѣкакви фасони се изработватъ само при

златарско-часовникарския магазинъ

„БРИЛЯНТЪ“

на дипломираниятъ ИОСИФЪ Д. САХАТЧИЕВЪ, награденъ по изящна изработка съ златни, сребърни медали и дипломи отъ Лондонъ, Лиежъ и Горна Орѣховица.

Нека господа клиентитѣ бждатъ увѣрени, че изработката ми ще задоволи и най изтънчения вкусъ.

Приематъ се поправки по златарство и часовници.

Каучукови печати

всѣкакъвъ видъ се изработватъ най-чисто и бързо.

Цени конкурентни.

Търсятъ се деятелни агенти съ добра отстжпка.

Сахатчиевъ — Плѣвенъ.

Плѣвенско Град. Общинско Управление

Обявление № 772.

На 16 августъ т. г. въ 10 часа преди обѣдъ въ данъчното управление ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за отдаване на наематель доставката на шинели, куртки, панталони, фуражки, престилки и ботуши на приблизителна стойность 65,000 лева. Залогъ за правоучастие 10% въ банково удостовѣрение.

Поемнитѣ условия и приложенията имъ сж задължителни. Тръжнитѣ книжа сж на разположение въ общината.

ОТЪ КМЕТСТВОТО.

Обявление № 1817.

Обявявамъ на интересующитѣ се, че на основание изпълнителния листъ № 326 издаденъ отъ III Плѣвенски мирови сждъ въ полза на Плѣвенската Популярна Банка отъ Плѣвенъ, противъ Димитъръ Е. Пенковъ отъ Плѣвенъ за искъ отъ 9536 лв., лихви и разноски, и съгласно чл. чл. 910—925 отъ Гражданското сждопроизводство, на 22 августъ 1928 год. на самото мѣсто ще трае публична продань на следующия длъжниковъ движимъ имотъ: 1) 2000 цигли оценени за 2000 лева; 2) Една писалищна маса за 1000 лв.; 3) Единъ чамовъ бюфетъ за 500 лв.; 4) Едно голѣмо стенно огледало за 1500 лева и 5) Единъ диванъ оцененъ за 1000 лв.

Желающитѣ да участвуватъ въ тая продань, трѣбва да се явятъ въ казания день, часътъ въ 9 пр. обѣдъ да наддаватъ.

гр. Плѣвенъ, 10 августъ 1928 г. Д. № 1476 отъ 1927 год.

II Сждия-изпълнитель: Ст. Кралевски.

Обявление № 1143.

Известявамъ, че отъ 16 августъ 1928 год. до 15 септемврий 1928 год. до 5 часа следъ пладне ще се продава на пуоличенъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ следующия недвижимъ имотъ находящъ се въ землището на гр. Плѣвенъ а именно: $^{1}/_{16}$ идеална часть отъ кжща масивна отъ 4 стаи и пристройки съ дворъ направена отъ камъкъ, керепичъ и покрита съ керемиди, находяща се въ VIII кварталъ при съседи: Муца Койчева, Цвѣтанъ Койчевъ, улица и Михалъ Рачевъ, оценена за 1225 лв.

Горния имотъ принадлежи на Лачо П. Койчевъ отъ гр. Плѣвенъ, не е заложенъ, продава се по взискането на Плѣвенска Популярна Банка за 50000 лв., лихвитѣ и разноскитѣ по испълнителния листъ № 13095 издаденъ отъ Плѣвенския окр. сждъ.

Наддаването ще почне отъ горната цена.

Разглеждането книжата и наддаването може да става всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 8 августъ 1928 год. Д. № 1790 отъ 1924 г.

I Сждия-изпълнитель: Г. Н. Кжнчевъ.